

Κλίμακα...

Οὐρανοδρόμος...

• Κείμενα Πνευματικής Οικοδομής •

■ Μεθοδευμένη προσπάθεια επικράτησης μίας νέου τύπου «Άγρυπνίας»

«Θὰ πᾶμε στὸ “Ρεβεγιόν”;»*

Συνέχεια ἢ ἀναβίωση τῶν προχριστιανικῶν εἰδωλολατρικῶν ἐορτῶν

Κ.Γ. Παπαδημητρακόπουλος

Η λέξη εἶναι γαλλικὴ (reveillion) καὶ σημαίνει «*ἡ ἀγρυπνία τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων*»!

Μία «ἀγρυπνία» τελείως ἄγνωστη μέχρι πρό τινος, τουλάχιστον στὴν Χώρα μας! Μπορεῖ αὐτὸ νὰ συνέβαινε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς σὲ κάποιους, ποὺ ἀγρυπνοῦσαν μὲ τὸ φαγητὸ καὶ κυρίως μὲ τὴν χαρτοπαιξία, ὄχι ὅμως καὶ κατὰ τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ποὺ εἶναι ἡμέρα αὐστηρᾶς νηστείας, ἀλλὰ καὶ συμμετοχῆς στὴν Θεία Λειτουργία, ποὺ γίνεται πολὺ ἔνωρις τὸ πρωῖ (5:30 π.μ.), καὶ τὴν Θεία Κοινωνία.

Τώρα ἡ «ἀγρυπνία» αὐτὴ δὲν γίνεται βεβαίως στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ἀλλὰ στὰ διάφορα νυχτερινὰ κέντρα διασκέδασης, τὰ ἐστιατόρια καὶ τὰ κοσμικὰ σαλόνια, γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐορτάζουν πνευματικὰ τὴν Ἑορτὴ καὶ δὲν προσφεύγουν στὸν **τεχθέντα Σωτῆρα τοῦ κόσμου**, ἀλλὰ τὴν ἐορτάζουν κοσμικά, γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκλαμβάνουν ὡς ἀφορμὴ γιὰ... περαιτέρω «ξεδόματα», γλέντια παντὸς εἴδους καὶ ξενύχτια! Καὶ μάλιστα μὲ μεγαλύτερες δόσεις καὶ μὲ «ἔκτακτα» προγράμματα, **γιὰ νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι κάτι ἰδιαίτερο συμβαίνει**, διαφορετικὸ ἀπ' τὶς ἄλλες ἡμέρες. *Θεέ μου!...*

Εἶπε κάποιος ἀπ' αὐτοὺς σὲ δημοσιογράφο·

• «*Εἴχαμε πάει γιὰ ρεβεγιὸν στὸ νυχτερινὸ κέντρο... Ἄφοῦ φάγαμε καὶ διασκεδάσαμε μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ κέντρου, στὶς δώδεκα παρὰ ἓνα, σβήνουν ὅλα τὰ φῶτα καὶ φαίνονται μόνο στὴν πίστα πολλὰ ἀναμμένα κεριά. Καὶ τότε βγαίνει ὁ ἐκφωνητῆς μ' ἓνα πλατὺ χαμόγελο γιὰ νὰ ἀναγγεῖλει: “Κυρίες καὶ*

κύριοι, χρόνια πολλά, γεννήθηκε ο Χριστός...”. Κι άμέσως άρχισε ή όρχήστρα νά παίζει τά κάλαντα και μετά τή “χιόνια στό καμπαναριό” κι όλος ό κόσμος από κάτω νά τραγουδάει και νά χειροκροτάει συνεπαρμένος...»!

Έγραψε έφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας ύπό τόν τίτλο: «Αμαρτωλές νύχτες τίς άγιες ήμέρες»:

• «Έν άρχή ήν τή άσμα και για τίς νύχτες τών έορτών. Τραγούδια πίστας, τραγουδιστές φίρμες, ποτά, φαγητά και λουλούδια. Προπαντός νά τηρηθεί ή παράδοση! Για τήν Άθήνα τής νύχτας ό λόγος, λοιπόν, μία νύχτα πού μπορεί νά μήν είναι και τόσο άγια...».

Και μία άλλη ύπό τόν τίτλο «Χριστούγεννα όλέ!...», έγραψε:

• «Έχετε γιορτάσει ποτέ χορεύοντας σάλσα; Έχετε ύποδεχθεί τόν νέο χρόνο σέ άτιμόσφαιρα Κούβας; Μήπως οί γιορτές είναι μία καλή έδκαιρία νά γνωριστείτε λίγο καλύτερα με τή τανγκό; Και τελικά πώς είναι νά κάνει κανείς Χριστούγεννα με όριένταλ ύπόκρουση;».

* * *

Άραγε, ποιά ή διαφορά από τίς καθαρά ειδωλολατρικές έορτές τής πρό Χριστού έποχής, όπως τά Βρουμάλια, τά Σατουρνάλια, τίς Καλένδες κ.λπ.; Δέν άποτελοϋν τά ρεβεγιόν καθαρή συνέχεια ή και άναβίωση εκείνων; Θα τή πούμε καθαρά: Δέν είναι δαιμονικά;

Τί σύμπτωση κι έδώ! Και τή ρεβεγιόν ήρθε κι αυτό στήν Χώρα μας με τήν μαζική καθιέρωση τού χριστουγεννιάτικου δένδρου και τού άποκαλουμένου “Αϊ Βασίλη” (τού γνωστου προϊόντος τής Coca Cola), δηλαδή τίς δεκαετίες τού ’50 και τού ’60 και μάλιστα στίς πολυτελείς αίθουσες τών ξενοδοχείων! Στίς δεκαετίες τού ’70 και τού ’80 μεταφέρεται στα σπίτια φίλων ή συγγενών! Και από τήν δεκαετία τού ’90 τήν «ύπόθεση» άναλαμβάνουν πιά τά... νυχτερινά κέντρα!

Μετά άπ’ αυτό, και για όσους θέλουν νά κάνουν ρεβεγιόν στό σπίτι, ή... άγορά προσφέρει τά πάντα για νά διευκολύνει, λείει, τά πράγματα. Έκτός από τά φαγητά, διατίθενται από όργανωμένα Γραφεία άκόμη και ζωντανές όρχήστρες, οί όποιες μισθώνονται για μία νύχτα, όπως άκριβώς και τά γκαρσόνια!

Και χίλια δυό άλλα γίνονται για ή κατά τήν λεγόμενη «βραδιά τού ρεβεγιόν»! Μήπως αύριο θα ύποκαταστήσει άκόμη και τή όνομα τών Χριστουγέννων; Καθόλου άπίθανο, άφοϋ καταργήθηκε ή οϋσία τους!

* * *

Ναί, και οί Χριστιανοί θα έορτάσουν με τή παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο τραπέζι. Όμως αυτό θα είναι τή μεσημέρι, μετά τήν Θεία Λειτουργία τών Χριστουγέννων, μετά τήν Θεία Κοινωνία, μετά τήν λήξη τής νηστείας και τέλος πάντων μετά τόν πνευματικό έορτασμό.

**Λοιπόν, καλοί μου φίλοι, αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀγρυπνία τοῦ ξέφρε-
νου γλεντιοῦ κατὰ τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων τὴν προωθοῦν
τόσο πολύ, ὥστε στὸ τέλος ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ αισθανόμαστε ὅτι
δὲν κάνουμε καλὰ ποὺ ἀποτελοῦμε τὴν παραφωνία, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ
νοιώθουμε μειονεκτικὰ ἢ ὡς... *κομπλεξικοί!***

**Δὲν τοὺς προβληματίζει καθόλου, βλέπετε, αὐτὴ ἢ τόσο μεθοδευμένη
προσπάθεια ποὺ γίνεται, προκειμένου τὰ πράγματα νὰ εἶναι τὰ ἴδια
τελικά, μὲ ἐκεῖνα τῆς **πρὸ Χριστοῦ ἐποχῆς!** Δὲν σκέπτονται δέ, οὔτε
κι αὐτὸ τὸ πολὺ ἀπλό: **Ἄραγε, γιατί ὁ Χριστὸς γεννήθηκε;****

-
- (*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 2003/20 Δεκεμβρίου 2013, σελ. 4. Ἐπιμ. ἡμετ.
• Βλ. περισσότερα στὸ βιβλίο: «ἽΟχι στὰ Χριστούγεννα τῆς Παγκοσμιοποίησης
καὶ τῆς Νέας Ἐποχῆς», ἐκδ. «Φωτοδότες».